

▲ Edith Brouwer zat al aan duizenden keukentafels. FOTO RONALD HISSINK

Een tikje makkelijker voor nabestaanden

Steeds vaker gooien mensen het roer in hun loopbaan drastisch om. Edith Brouwer uit Deventer heeft ruim 25 jaar gewerkt als adviseur in de agrarische sector en is nu nabestaanden-begeleider. „Ik voel me sterker, een ander mens.“

Joep Boerboom

Deventer

Elf jaar geleden vroeg de ernstig zieke partner van een goede vriendin aan Edith Brouwer (54) of ze haar na zijn dood wilde bijstaan. Na zijn overlijden was Brouwer haar rots in de branding en hielp met het regelen van praktische zaken.

„Het was pionieren. Met checklists van internet en andere info kwam ik er uiteindelijk wel uit. Maar ik dacht: dat moet makkelijker kunnen.“ Ze hielp vaker bekenden bij praktische zaken rond overlijden, tot ze het idee kreeg er haar werk van te maken.

Brouwer werkte op dat moment al 25 jaar als bedrijfsadviseur in de agrarische sector. Ze adviseerde (familie)bedrijven over de praktische en emotionele kanten van bedrijfsopvolging en -beëindiging. „Hoelang houd ik dit nog vol, vroeg ik me af. Het was prachtig werk, waar ik mijn persoonlijkheid in kwijt kon. Maar ik had moeite met de uurtje-factuur-tje-benadering. Ik wilde vaak extra aandacht geven aan een klant, maar voelde me bezwaard die tijd in rekening te brengen. Dus deed ik het in mijn eigen tijd.“

Spagaat

Toen ze 50 werd, ging ze een dag minder werken, maar de werkdruk bleef hoog. „Ik zat in een spagaat, de balans tussen werk en privé was zoek.“

Na lang wikken en wegen besloot ze te stoppen en deed een cursus nabestaandenbegeleiding. Ze ging ervan uit dat ze ook in dit nieuwe vak weer ergens in loondienst zou gaan. „Tot ik er achter kwam dat iedereen dit werk als zelfstandige doet.“

Dus schreef ze zich in bij de Kamer van Koophandel onder de naam Met Kompas: een samenbrekking van compassie, kompas en passie. Haar eerste klanten kwamen af op haar oproep in huis-aan-huisbladen.

Naast nabestaanden helpt ze ook mensen 'bij leven'. „Bijvoorbeeld een echtpaar waarvan de man ziek werd. Hij deed altijd de administratie en ik help nu zijn echtgenote daar mee.“

Als praktisch hulpmiddel ontwikkelde Brouwer het Persoonlijk Levensdossier: een multimap waarin alle zakelijke en persoonlijke gegevens en wensen ingevuld en bewaard kunnen worden. „Handig voor jezelf, maar vooral ook voor nabestaanden. Die hebben in één oogopslag het overzicht over bijvoorbeeld de financiële situatie, verzekeringen en abonnementen, donorcodicil en

andere wilsverklaringen en testamenten. Zo'n overzicht geeft rust en het bespaart nabestaanden later veel uitzoekwerk.“

Tot haar verrassing is de map niet alleen in trek bij mensen in de laatste levensfase. „Dat wil ik ook! zei iemand van in de 50 toen hij mijn map zag.“

Het zelfstandigenbestaan blijkt voor Edith een schot in de roos. „Superleuk om het vanuit mezelf te doen en geen taakstellingen, beoordelingsgesprekken en leidinggevenden meer te hebben. Aan acquisitie had ik vroeger een broertje dood, maar nu ik het voor mijn eigen bedrijf doe, vind ik het wel leuk. Ik voel me sterker, een ander mens.“

Het helpt, geeft ze toe, dat haar man een goedbetaalde baan heeft, waardoor ze het zich financieel kan permitteren een gokje te wagen als zelfstandige.

Keukentafels

Hoewel het werk in veel opzichten anders is dan haar vorige baan, ziet ze ook overeenkomsten. Sprak ze vroeger met mensen die afscheid namen van hun bedrijf, nu adviseert ze vooral mensen die afscheid namen van een dierbare of die afscheid gaan nemen van het leven. „Ik heb aan duizenden keukentafels gezeten en daar zit ik nu weer. En ook nu is het goed luisteren, analyseren en meedenken.“

Ik had moeite met de uurtje-factuur-tje-benadering

– Edith Brouwer

■ Ook meedoen? Tips? Mail: j.boerboom@destentor.nl